

това зваркалъ, защò той предъ чело-
вѣцѣтъ макъръ и да ѣ бѣлъ невѣненъ
ала нѣ и предъ Бѡга. И защòто тѣх-
ното разговараніе сѧ продолжіло, впад-
нали въ прѣніе, та рѣкалъ Іѡвъ нѣкога
си, тѣмъ: чи тѣи тѡлкѡ ѣднò досаждѣ-
ніе мѡ стрѣватъ, а оутѣшеніе никакъ
мѡ не принѡсватъ. Веднѡждъ, когѡто
го мѡчила болѣстѧ твѣрдѣ лютъ, Іѡвъ
показалъ слабость и проклялъ денѡтъ
на рождѣніето си. Въ дрѡгото врѣмѧ
претерпѣвалъ великодѡшнѡ своитѣ вѣд-
ствѡта, и твѣрдѡ стоѡлъ въ благочѣ-
стіето си. Нѡи послѣ самъ Бѡгъ стѧ-
налъ примиритель междѡ тѣхъ, и ка-
тò сѧ ѡвѣлъ въ вѣхъ рѣкалъ имъ: чи
сѣчки тѣи говорѣли неправеднѡ. Тогѣ-
ва Іѡвъ като сѧ покорѣлъ Гѡсподѡ, гнѣ-
валсѧ самъ на сѣбе си, и когѡто лежалъ
на землѡта въ прахѡтъ, начѣналъ да сѧ
раскаѣва въ своѡтъ си грѣхъ. Нѡи по-
слѣ, Бѡгъ сѣчко, щòто имѡлъ Іѡвъ,
варнѡлъ мѡ го двѡждъ тѡлково. Той
наподѣрь родѣлъ дрѡгѣи сѣдемь сынове
и трѣ дѡщѣры, и живѣлъ послѣ това
стò и четѣредесѧтъ годѣны и вѣдѣлъ
дѣцѧ и внѣки своѣ до четвѣртаго рѡда.

гл. 51.
ж. с. 1 б.

гл. 1 г.
ж. с. 1 а.

ж. с. 1 г.

гл. 1 б.
ж. с. 1 г.

гл. 1 и.
ж. с. 1 а.

гл. 1 в.
ж. с. 5 з

ж. с. 1 б.
ж. с. 1 г.
ж. с. 1 д.